

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 547/2025
06.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Дијане Јанковић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Александра Веселиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 10К 354/22 од 04.10.2024. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 25/25 од 03.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 06.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Веселиновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 10К 354/22 од 04.10.2024. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 25/25 од 03.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 10К 354/22 од 04.10.2024. године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика за које је осуђен на новчану казну у износу од 80.000,00 динара, коју је обавезан да плати у осам месечних рата, а уколико у датом року казну не плати, суд ће исту заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 25/25 од 03.02.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Веселиновића и пресуда Основног суда у Панчеву 10К 354/22 од 04.10.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Александар Веселиновић, због повреде закона, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за

заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати на поновно суђење првостепеном или другостепеном суду или да побијане пресуде преиначи, тако да окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му је стављено на терет.

Врховни суд је доставио захтев за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним одлукама учињена повреда закона на тај начин што је суд неправилно одбио доказне предлоге одбране да се као сведоци испитају ББ, ВВ и ГГ, а који су посредни сведоци, што је, по наводима браниоца, могло допринети расветљавању околности догађајаи правлној оцени чињеничног стања, а којим наводима бранилац суштински указује на повреду закона из члана 395. ЗКП.

Осим тога, у поднетом захтеву бранилац наводи да се побијане осуђујуће пресуде заснивају искључиво на исказима приватних тужилаца, занемарујући чињеницу да се искази приватних тужилаца у битном разликују, да није утврђен мотив због кога би окривљени извршио поменути напад, нити је утврђена узрочно – последична веза између радње окривљеног и нанетих повреда, а занемарено је и сведочење сведока ДД, која није потврдила наводе приватних тужилаца нити је видела било какав физички контакт између странака, а којим наводима бранилац оспоравајући исказ испитаног сведока у указујући на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

У преосталом делу поднетог захтева бранилац указује да је побијаним пресудама окривљеном изречена казна која је прекомерна имајући у виду године окривљеног, чињеницу да је окривљени неосуђиван и да није наступила тежа последица, а којим наводима указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 395, 440. и 441. став 1. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић,с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић